

غبار همه پرسی بر چهره کردستان عراق

اقلیمی که دیده نشد

من به عنوان یک کرد ایرانی که در کردستان به دنیا آمده‌ام و سال‌ها در مناطق مختلف گردنشین زندگی و تحصیل کرده‌ام، شهروندان اقلیم کردستان را نسبت به ایران، عاشق‌تر یافتیم. آنها پس از جدایی از ایران در جنگ چالدران، سده‌هاست این حسرت تاریخی را در قلب خود دارند. سرزمینی که هنوز نتوانسته با انواع جغرافیاهای جدیدش، کنار بیاید. من بارها و بارها در طول سفر نصیحت شدم که قدر ایران را بدانم. در این سفر با بسیاری رو به رو شدم

زبان فارسی به چشم می‌خورد و یکی از علاقه‌مندی‌های بسیاری از جوانان، درس خواندن در یکی از دانشگاه‌های ایران یا کار کردن در یکی از شرکت‌های ایرانی است. من در سلیمانیه و اربیل با یک قصاب، یک کبابی، دو راننده تاکسی و یک استاد دانشگاه رو به رو شدم که خود را نه علاقه‌مند به ایران، بلکه اساساً ایرانی می‌دانستند. همچنان که بسیاری، ایران را «سرزمین بزرگ ما» توصیف می‌کردند. بگذارید طور دیگری بگویم؛

گفت‌وگو به خود بدهند با نهایت خرسندی بنشینند و براجتی صحبت کنند. از اینها که بگذریم، ایرانی بودن کافی است تا اعتماد هر شهروندی را در اقلیم جلب کند.

■ **اقلیمی سرشار از عشق به ایران**
هر شهروندی در اقلیم کردستان، اگر به زبان فارسی مسلط هم نباشد، لااقل چند جمله در حد «خسته نباشید!»، «نوشابه می‌خوری؟» یا «خوش آمده‌اید!» بلد است. در تمام جاده‌ها تبلیغات آموزش

و کرکوک و اربیل گرفته تا استادان دانشگاه و چهره‌های حزبی و نمایندگان پارلمان و سرمایه‌گذاران. همچنین آنچه در این سفر مرا یاری کرد تا بتوانم از نزدیک زوایای مختلف مسائل را لمس و درک کنم، گفت‌وگوی بی‌واسطه من به عنوان یک شهروند کرد - آذری با کردها و ترکمن‌ها بود. حتی برخی از ترکمنان که به دلیل نفوذ ترکیه در سال‌های گذشته عملاً ترکی استانبولی حرف می‌زنند، می‌توانستند بی آنکه زحمت انتخاب زبان دیگری برای

بزرگ زد؟ آیا پس از ماجرای کرکوک و به هم ریختن معادلات سیاسی در منطقه، باز هم شهروندان اقلیم به ایران اعتماد دارند و ایران را عامل مشکلات خود نمی‌بینند؟ من نه کارشناس سیاسی‌ام و نه تحلیلگر مسائل دیپلماتیک اما به عنوان یک روزنامه نگار فرهنگی و اجتماعی در این سفر، تمام تلاش خود را به کار بستم تا با همه لایه‌های سیاسی، علمی، فرهنگی و اجتماعی اقلیم، تماس برقرار کنم؛ از دستفروشان کنار خیابان و مغازه‌داران سلیمانیه

دو هفته از سفر من به اقلیم کردستان عراق گذشته و در این مدت چند گزارش هم از وضعیت سیاسی - اجتماعی این ایالت خودمختار به چاپ رسیده اما هنوز بسیاری با من تماس می‌گیرند و می‌پرسند: آیا واقعاً کردها و ترکمن‌های اقلیم تا این اندازه عاشق ایران هستند؟ آیا واقعا همه پرسی را یک تقلب می‌دانند و شهروندان و چهره‌های سیاسی مخالف برگزاری referendum استقلال بودند؟ اگر این طور است چرا کاک مسعود بارزانی دست به این قمار

محمد مطلق
گزارشگر

علی محمدی
عکاس

[رونق شبانه انذیه فروشی‌های سیار در میدان سرای سلیمانیه]

[بازار آرام سلیمانیه]